

ΜΟΥΣΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Εθνικού Σταδίου 16, Παραλία, Καλαμάτα, 24100

Τηλέφωνο-φαξ: 27210- 96966

Mail : mail@gym-mous-kalam.mes.sch.gr

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

ΜΑΘΗΤΕΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΣΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΝ.

- 1. Σοφία Αιζενμπαχ**
- 2. Λυδία Αιζενμπαχ**
- 3. Λυδία Παναγιωταρέα**
- 4. Ηλίας Κολλινιάτης**
- 5. Ηλίας Πουλόπουλος**
- 6. Ανδρέας Κοπετινάς**
- 7. Μάριος Σαρέλας**
- 8. Γιώργος Χιώτης**
- 9. Νάντια Μερκούρη**
- 10. Βαγγελίτσα Αντωνοπούλου**
- 11. Αλίκη Σκαρέα**
- 12. Παναγιώτης Κομπότης**
- 13. Μαρία Μήτρου**
- 14. Μαρία Τσώνη**
- 15. Νάγια Κουφουδάκη**
- 16. Μανταλένα Μπαστακού**
- 17. Δήμητρα Σωτηροπούλου**
- 18. Μαρία Παραγγίνη**
- 19. Βανίτα Σταθοπούλου**
- 20. Λύσανδρος Φιλιππίδης**

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: Εύη Ντινοπούλου, φιλόλογος, καθηγήτρια του ΜΣΚ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΤΑΓΟΝΑ ΝΕΡΟ (2)

(Σημείωση: στο παραμύθι έχουν χρησιμοποιηθεί στατιστικά στοιχεία από την Μεσόγειος SOS)

Στο μεγάλο και άνετο διαμέρισμα της οικογένειας Καταναλωτίδη, ώρα 11 το βράδυ, και ενώ η οικογένεια είχε πέσει για ύπνο, όλα τα αντικείμενα του σπιτιού, έπιπλα, συσκευές, ρούχα, πράγματα γενικώς, ξεσηκώθηκαν για καλά. Προσπαθούσαν να συνεννοηθούν κάνοντας μεγάλο σαματά.. Όλοι είχαν παράπονο γιατί η οικογένεια και περισσότερο τα δύο παιδιά, τα κακομεταχειρίζονταν. Μα πιο πολύ λυπημένη ήταν η βρύση που έστάζε συνεχώς σα να έκλαιγε από τον καημό της, το πλυντήριο που είχε διαρροή, το καζανάκι που έσταζε, το ψυγείο που δεν του είχε γίνει απόψυξη. Από το νιπτήρα του μπάνιου, τη βρύση της κουζίνας, από το ανοιχτό πλυντήριο, το καζανάκι και το ψυγείο πετάχτηκαν πέντε θυμωμένες, έξαλλες σταγόνες κόβοντας βόλτες μέσα στο σπίτι. Μαζεύτηκαν τελικά στο τραπέζι της κουζίνας, δίπλα στην ψωμίερα.

-Λοιπόν πρέπει να κάνουμε κάτι δραστικό ,είπε η Βρυσίδα, η σταγόνα από τη βρύση της κουζίνας που είχε βαρεθεί να βλέπει τις αδερφές και τις ξαδέρφες της να πηγαίνουν έτσι, χαμένες, αφού η κ. Καταναλωτίδου, η νοικοκυρά του σπιτιού δεν ενδιαφερόταν να φτιάξει το λαστιχάκι της βρύσης γιατί κάθε απόγευμα που έπλενε τα πιάτα βιαζόταν να τελειώσει για να δει «Βέρα στο δεξί». Κάτι δραστικό.. επανέλαβε σκεφτική.

- Δροσιστικό ; τι δροσιστικό; φώναξε η Ψυγώ, η σταγόνα του ψυγείου, που είχε σχεδόν κουφαθεί από τις πολλές φορές που ο Αχορταγάκος, ο μικρός της οικογένειας, ανοιγόκλεινε ασταμάτητα και με δύναμη το ψυγείο γιατί του άρεσε συνεχώς να μασουλάει κάτι. Η Ψυγώ κορδώθηκε: Μα.. υπάρχει κάτι πιο δροσιστικό από μένα; Εγώ είμαι σχεδόν ..παγωμένη!

- Α δε σ' αντέχω! Είπε η σταγόνα του πλυντηρίου, η Πλυντηρέλα που είχε συνεχώς ιλίγγους και πονοκεφάλους από το πολύ στριφογύρισμα και η κουφάμαρα της Ψυγώ της επιδείωνε το πρόβλημά της.

- Αν συνεχίσουμε αυτή την ανώφελη κουβέντα εγώ φεύγω, είπε η Καζανακίτσα που επειδή από παρεξήγηση , τη θεωρούσαν βρώμικη, είχε γίνει πολύ παρεξηγίαρα και ελαφρώς κουτσομπόλα. Άλλωστε τι έβλεπε συνήθως; Για.. σκεφτείτε!

- Πλήττω αφόρητα με αυτές τις βραδινές συσκέψεις που δε βγάζουν πουθενά είπε με νάζι η Αφρούλα, η σταγόνα που είχε ξεφύγει από το αφρόλουτρο που είχε κάνει πριν κοιμηθεί η μικρή της οικογένειας ,

η Ναρκίσσα, η οποία, αφού θαύμασε στον αχνισμένο από τους υδρατμούς καθρέφτη, την ασύγκριτη όπως έλεγε, ομορφιά της έκανε τη βραδινή της τουαλέτα με χιλιάδες καλλυντικά από αυτά που διαφήμιζαν κατά κόρον η τηλεόραση και τα περιοδικά που ξεφύλλιζε αρειμανίως. Η Αφρούλα λοιπόν είχε πάρει το χούι της Ναρκίσσας και απόψε ήταν όλο νάζι.

-Βρε αντί να κλαίτε και να οδύρεστε όλες μαζί που τόσο άσκοπα ξοδεύεστε κάθεστε και τσακώνεστε μεταξύ σας, επενέβη δυναμικά η μυαλωμένη Βρυσίδα Οι τσακωμοί είναι χούγια των ανθρώπων, όχι των πραγμάτων και των στοιχείων της φύσης όπως είμαστε εμείς. Φαντάζεστε κάποια στιγμή να στερέψουμε, να διακοπεί ο κύκλος του νερού..

-Ο επονομαζόμενος υδρολογικός κύκλος, συμπλήρωσε ο μοναδικός άνδρας της παρέας και πολύ διαβασμένος, ο σταγονούλης Γκαζών που είχε έρθει κατευθείαν από το λάστιχο του κήπου που έσταζε από νωρίς το βράδυ, όταν ο μπαμπάς κ. Καταναλωτίδης , αφού πότισε το καταπράσινο γκαζόν του, για το οποίο τόσο υπερηφανευόταν στους φίλους του, ξοδεύοντας φυσικά λίτρα νερού για να το ποτίζει καθημερινά, και αφού έπλυνε και το καινούργιο αυτοκίνητό του μέχρι να αστράψει ξοδεύοντας επίσης λίτρα νερού, ξέχασε να σφίξει τη βρύση του κήπου.

Ο Γκαζών είχε τρωώσει από τη σχισμή του παραθύρου .

-Συγγνώμη για την καθυστέρηση, απολογήθηκε

-Επιτέλους ήρθες, ανακουφισμένη η Βρυσίδα του έριξε μια γλυκιά ματιά γεμάτη σημασία. Όλοι τότε άρχισαν να ξεροβήχουν και εκείνη απτόητη συνέχισε:

- Νομίζω πως εφόσον έχουμε απαρτία μπορούμε να ξεκινήσουμε σύντροφε Γκαζών συμφωνείς;

Ο Γκαζών κούνησε καταφατικά το κεφάλι του και τότε η κάθε νεροσταγόνα έβγαλε από έναν φάκελο με τα «στοιχεία».

- Ξεκινάω εγώ, είπε με ανυπομονησία η Καζανακίτσα και άρχισε να διαβάζει από τις σημειώσεις της: Ένα καζανάκι που παρουσιάζει σημαντική διαρροή μπορεί σε μια μέρα να αδειάσει νερό που θα έπινε η οικογένεια Καταναλωτίδη σε 50 μέρες! Κι αυτό που σας λέω δεν είναι κουτσομπολιό! Συμπλήρωσε βλέποντας τη δυσπιστία στο βλέμμα των υπολοίπων.

Η Βρυσίδα βιάστηκε να δώσει το λόγο στην Αφρούλα η οποία με νάζι άνοιξε τα χαρτιά της και διάβασε: « Μια βρύση μανιέρας που στάζει σταγόνα σταγόνα, μέσα σε ένα χρόνο έχει χάσει νερό που θα επαρκούσε να γεμίσει τουλάχιστον 35 φορές μια μανιέρα. Ουάου!! Σχολίασε μόνη της

Ήρθε κι η σειρά της Βρυσίδας η οποία αναστενάζοντας ανακοίνωσε στην σταγονο-ομήγυρη: «Όταν η οικογένεια Καταναλωτίδη πλένουν τα χέρια τους αφήνοντας συνεχώς τη βρύση ανοιχτή, χωρίς να τη χρειάζονται, σπαταλάνε μέσα σε ένα λεπτό – σε ένα λεπτό -επανέλαβε με σημασία, νερό που θα γέμιζε 10 μπουκάλια!

-Κιάλια! Αυτά μου χρειάζονται για να παρατηρώ ποιος μπαίνει και ποιος βγαίνει στο ψυγείο! Ξύπνησε η Ψυγώ.

- Καλά , άστο, είπε η Βρυσίδα παίρνοντας απόφαση ότι απόψε δεν θα επικοινωνούσε με την θεόκουφη πλέον Ψυγώ. Πλυντηρέλα για πες μας εσύ έδωσε το λόγο στην μονίμως ζαλισμένη σταγόνα.

- Όλο και περισσότερες χανόμαστε στα πλυντήρια ρούχων και πιάτων αναστέναξε η Πλυντηρέλα. που από τα πολλά πλυσίματα είχε ξεθωριάσει σαν τα φούτερ του Αχορταγάκου μασουλώντας λίγα ψίχουλα που βρίσκονταν έξω από τη ψομιέρα. Τα πλυσίματα την είχαν αδυνατίσει κι έτσι δεν έχανε ευκαιρία να πάει χαμένη. Για να καταλάβετε, είπε ανοίγοντας το φάκελό της και διαβάζοντας, ένα πλυντήριο ρούχων καταναλώνει τη φορά 150 λίτρα νερού και ένα πλυντήριο πιάτων 50 λίτρα τη φορά! Όσο λοιπόν οι Καταναλωτίδηδες δεν χρησιμοποιούν οικονομικά προγράμματα, καταλαβαίνετε πόσο νερό χάνεται άδικα είπε και σταμάτησε απότομα γιατί ένιωσε μια λιγούρα και μια ζαλάδα.

- Πρέπει να βρούμε μια λύση σύντροφε Γκαζών είπε η Βρυσίδα και η φωνή της είχε γίνει πολύ επιτακτική. Αν αυτός ο υδρολογικός κύκλος που λέγαμε πιο πριν, αν σπάσει, αν διαλυθεί..

- Διαταραχτεί η ισορροπία, η τόσο ευαίσθητη ισορροπία τη διόρθωσε με διακριτικότητα ο Γκαζών.

- Και με όλα αυτά τα στοιχεία που συγκεντρώσαμε, δυστυχώς τα πράγματα δεν πάνε καλά σχολίασε η Πλυντηρέλα που είχε συνέλθει κάπως από πριν, οπότε φαίνεται πως τελικά θα διαταραχτεί αυτός ο πώς τον είπατε;

-Ο υδρολογικός κύκλος συμπλήρωσε η Βρυσίδα απευθυνόμενη τώρα σε όλη την σταγονο-ομήγυρη. Και παίρνοντας το πιο σοβαρό ύφος της ανακοίνωσε: Τότε θα πάψουμε κι εμείς να αναπαραγόμαστε και ..

- Να καιγόμαστε; Καλέ εμείς είμαστε νερό δεν καιγόμαστε με τίποτα, συνέχισε το χαβά της η κουφο-Ψυγώ.

- Ψυγώ είσαι πολύ ψυχάκι, εε ψυγάκι ήθελα να πω άντε στο ψυγείο σου να πάρεις μια κρυάδα λέω γω ,θύμωσε η Καζανακίτσα, Κίτσα το χαϊδευτικό της. Τα τελευταία λόγια τα είπε σιγανότερα για να μη την ακούσει η Ψυγώ και παρεξηγηθεί.

- Και.. τι θα γίνει τότε; Ρώτησε με αγωνία η Πλυντηρέλα

- Τρώγε εσύ, τρώγε, της πέταξε κοροϊδευτικά η Αφρούλα που από τα πολλά χημικά αφρόλουτρα της Ναρκίσσας είχε πάρει ένα έντονο φούξια χρώμα και καμάρωνε σα γύφτικο σκεπάρνι. Νομίζεις θα παχύνεις; Μα ό,τι και να κάνεις..

- Ό,τι και να κάνουμε όλοι και όλες θα εξατμιστούμε , την διέκοψε ο Γκαζών που είχε χάσει την υπομονή του με τις τσιριμόνιες τους. Και δεν είναι εκεί το πρόβλημα, συνέχισε : Όλοι το ξέρουμε πως αυτή είναι η μοίρα μας. Να εξατμιστούμε.

- Ναι, αλλά θα ξαναγίνουμε σταγόνες, αυτός δεν είναι ο υδρολογικός κύκλος σύντροφε; Του πήρε την κουβέντα από το στόμα η Βρυσίδα κοιτάζοντάς τον στα μάτια, περιμένοντας από αυτόν την αναγνώριση των νεοαποκτηθεισών γνώσεών της.

-Φυσικά. Απάντησε ο Γκαζών αποφεύγοντας αυτή τη φορά να την κοιτάξει προς μεγάλη της απογοήτευση. Αν όμως δεν ξαναγίνουμε, αν δεν ξανααναστηθούμε, όπως γινόταν μέχρι τώρα, εδώ και εκατομμύρια χρόνια; Αν δηλαδή πεθάνουμε οριστικά;

Μια παγωμάρα έπεσε στην σταγονο-ομήγυρη. Μόνο δειλή λίγο ακούστηκε η φωνούλα της Ψυγώς: Φανατικά..κι εγώ φανατικά υποστηρίζω τα κατεψυγμένα λαχανικά Μπαρμπα Στάθης. Είναι τα πιο νόστιμα ακούω την κυρία να λέει όταν τα μαγειρεύει.

Κανείς δεν βρήκε το κουράγιο να γελάσει.

Για λίγο όλοι έμειναν σκεφτικοί.

Η Βρυσίδα φαντάστηκε έναν νεροχύτη γεμάτο άπλυτα πιάτα, για μήνες (όχι για μέρες , όπως συχνά πυκνά τα άφηνε η Καταναλωτίδου προτιμώντας να βλέπει τηλεόραση ή να μιλάει με τις ώρες με τις φίλες της στο τηλέφωνο) αλλά για χρόνια. Μια απέραντη βρώμα και δυσωδία σκέπαζε τα πάντα.

Η Ψυγώ (που της εξήγησε με νοήματα η Βρυσίδα την απαισιόδοξη προοπτική) φαντάστηκε ένα ψυγείο όπου όλα , λόγω της μη απόψυξης, είχαν γίνει μία συμπαγής μάζα πάγου από την οποία προεξείχε ένα μουχλιασμένο σακουλάκι Μπαρμπα Στάθης, αρακάς.

Η Πλυντηρέλα φαντάστηκε ατέλειωτα βουνά ρούχων που βρωμούσαν αφόρητα μπροστά σε ένα πλυντήριο που δεν μπορούσε να λειτουργήσει χωρίς νερό φυσικά και της ήρθε τέτοιος ίλιγγος που κόντεψε να κάνει εμετό.

Η Αφρούλα απότομα σταμάτησε να χαϊδεύεται και είδε μία μανιέρα στεγνή που της είχαν βάλει στρώματα γιατί πλέον τη χρησιμοποιούσαν ως κρεβάτι.

Η Κίτσα καλύτερα να μη σας πούμε τι φαντάστηκε.

Ο Γκαζών χαμογέλασε πικρά καθώς σκέφτηκε την απελπισία του κ. Καταναλωτίδη που έβλεπε το ένα και μοναδικό του δημιούργημα, αυτό που είχαν χρειαστεί ατέλειωτα λίτρα νερού για να γίνει και να δέχεται τα συγχαρητήρια των φίλων του, να μετατρέπεται σε ξεραμένα κομμάτια γης, το δε αυτοκινητό του να είναι σκεπασμένο από ένα βουνό σκόνης.

Μα το χειρότερο που είδαν όλοι μπροστά τους ήταν η απουσία ζωής καθώς οι άνθρωποι ,που αυτοί κι αν είναι φτιαγμένοι από ατέλειωτες σταγόνες νερού, το 70% του οργανισμού μας είναι νερό σου λέει, να πεθαίνουν από τη δίψα και τις αρρώστιες αφού είχαν καταφέρει να εξαφανίσουν και την τελευταία σταγόνα νερού.

Σαν κάποιος να τον ταρακούνησε, ο Γκαζών τινάχτηκε από τη θέση του καταβρέχοντας ελαφρά την Βρυσίδα που καθόταν δίπλα του και κρεμόταν από τα χείλη του. (δεν της κακοφάνηκε)

- Δεν πάει άλλο! Ένας ολόκληρος πλανήτης να καταστραφεί , ένας πλανήτης με ζωή δισεκατομμυρίων χρόνων θα πεθάνει για μια σταγόνα νερό.
- Για μια σταγόνα νερό! Επανέλαβαν ασυναίσθητα όλοι μαζί, ακόμα και η Ψυγώ γιατί τον είχε ακούσει πια τόσο δυνατά που το είπε.
- Μα φαίνεται γελοίο! Κάγχασε η Κίτσα
- Είναι γελοίο παραδέχτηκε ο Γκαζών. Οι άνθρωποι που έχουν κατορθώσει τόσα πολλά . τόσα αξιοθαύμαστα πράγματα και να μην μπορούν να εξοικονομήσουν νερό, να μη μπορούν να το διαχειριστούν, να μην μπορούν να το σώσουν, να ΜΑΣ σώσουν!!
- Η Βρυσίδα κοίταξε με αγωνία το μεγάλο ρολόι της κουζίνας. Κοντεύει να ξημερώσει και ξερετε τι θα γίνει σε λίγο, τόνισε τις τελευταίες φράσεις με σημασία
- Θα εξατμιστούμε αναστέναξαν όλοι
- Ναι, αλλά θα ξαναζήσουμε τόνισε η φούξια Αφρούλα που είχε γίνει σχεδόν κόκκινη από την αγωνία της. Τι προλαβαίνουμε να κάνουμε πριν..άφησε μισή την ερώτησή της αλλά όλοι είχαν καταλάβει.
- Να πάμε στην τουαλέτα! Αχαχα! έκανε μπλακ χιούμορ η Κίτσα
- Ακούστε: είπε τότε αποφασιστικά ο Γκαζών. Θα τους αφήσουμε μήνυμα. Και με τον τρόπο που μόνο εμείς οι σταγόνες ξέρουμε θα το περάσουμε σε όλα τα σπίτια σε όλους τους ανθρώπους
- Τι μήνυμα; Ρώτησαν όλες μαζί

- Η κάθε μια σας και ταυτόχρονα η κάθε μια σταγόνα κάθε συσκευής που στάζει σε όλα τα νοικοκυριά, σε όλα τα σπίτια, θα γράψει στην ανάλογη συσκευή το νερένιο μήνυμά της :
- Κι αν δεν του δώσουν σημασία και μας γράψουν κανονικά; Ρώτησε η πάντα απαισιόδοξη Κίτσα
- Τότε,τότε ύψωσε ο Γκαζών τον τόνο της φωνής του, τότε θα θέσουμε σε εφαρμογή το σχέδιο «ΣΤΑΓΟΝΕΖΙΚΟ ΝΤΟΥΣ» Έτσι θα καταλάβουν τη δύναμή μας !Τη δύναμη των σταγόνων και –Και του νερού συμπλήρωσε η Βρυσίδα σφίγγοντάς του συντροφικά το χέρι.
- Έστω για μία μέρα, συνέχισε απτόητος ο Γκαζών, για να..
- Για να πουν το νερό νεράκι πετάχτηκε η Αφρούλα που επιτέλους είπε κάτι έξυπνο.
- ΝΑΙ, ναι συμφώνησαν όλες.
- Ας κάνουμε όμως την προσπάθειά μας πρώτα επέμενε ο Γκαζών που δεν είχε χάσει την ελπίδα του. Εμείς θα εξατμιστούμε προσωρινά και αύριο, κρυμμένοι όλοι πίσω από την ψωμίερα, θα παρακολουθούμε τις αντιδράσεις και αναλόγως θα δράσουμε ,έδωσε τις τελευταίες οδηγίες.
- Συμφωνώ με τον σύντροφο Γκαζών βιάστηκε ταυτιστεί μαζί του η Βρυσίδα. Εξάλλου η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία.
- Λοιπόν, συνέχισε ο Γκαζών, είστε έτοιμες ;

Αμέσως οι σταγόνες έβγαλαν τα μπλοκ τους και κράτησαν σημειώσεις.

-Βρυσίδα και Αφρούλα εσείς θα γράψετε το παρακάτω μήνυμα στους Καταναλωτίδηδες:

❖ Τοποθετείστε μικρά εξαρτήματα στις βρύσες που θα συμβάλουν στην εξοικονόμηση νερού
Οι δύο σταγόνες σημείωσαν προσεκτικά και αμέσως έτρεξαν να το «γράψουν» με τον τρόπο τους στις βρύσες της κουζίνας και του μπάνιου

-Κίτσα η σειρά σου είπε ο Γκαζών που τώρα έδειχνε βιαστικός.

-Τι να τους γράψω εγώ και πού; Ρώτησε με ελαφρά ειρωνικό τόνο η Κίτσα

❖ Ρυθμείτε το καζανάκι έτσι ώστε να λειτουργεί με μια λογική ποσότητα νερού» της έδωσε το μήνυμα ο Γκαζών κι αυτή έτρεξε αμέσως να το «γράψει»

Πλυντηρέλα η σειρά σου είπε ο Γκαζών και αμέσως της έδωσε το δικό της μήνυμα που ήταν:

❖ «Χρησιμοποιείτε οικονομικά προγράμματα στο πλυντήριο»

Στη συνέχεια ο Γκαζών έδωσε γραπτώς το μήνυμα στην Ψυγώ για ευνόητους λόγους, που έγραφε:

❖ «Να κλείνετε καλά την πόρτα του ψυγείου»

Τέλος ο Γκαζών πετάχτηκε στον κήπο και έγραψε στο λάστιχο: «Βάλτε εξάρτημα εξοικονόμησης νερού και μην αφήνετε το λάστιχο να τρέχει»

Σε λίγα λεπτά όλες οι σταγόνες είχαν γυρίσει πίσω. Η αντίστροφη μέτρηση είχε αρχίσει:

-Εγώ το έγραψα πάνω στον πάγο του ψυγείου γιατί δεν του έχει γίνει ακόμη απόψυξη είπε τρέμοντας η Ψυγώ . Τα δόντια της κροτάλιζαν από τη παγωνιά και χάθηκε αμέσως. Ήταν η πρώτη. Την ακολούθησε ποια άλλη, η Πλυντηρέλα που είχε ήδη γίνει διάφανη αφού πρώτα έγραψε καθαρά το μήνυμά της στο σημείο του πλυντηρίου που ρίχνουμε το απορρυπαντικό.

Η Αφρούλα σκέφτηκε το ροζ της μήνυμα που είχε αφήσει στη μπανιέρα και κοκκίνησε τόσο που άρχισε να εξατμίζεται.

Οι άλλοι εξατμίστηκαν σχεδόν όλοι μαζί . Η Βρυσίδα πρόλαβε να πιάσει τον Γκαζών αλλά μπρατσέτα σφιχτά σφιχτά μέχρι που έγιναν ένα. Η Κίτσα χάθηκε τελευταία κάνοντας μια χειρονομία αηδίας

Ξημέρωνε. Στις 7 χτύπησε το ξυπνητήρι της οικογένειας. Ο Αχορταγάκος και η Ναρκίσσα σπρώχνονταν ποιος θα μπει πρώτος στο μπάνιο. Ο μπαμπάς τους πολύ δημοκρατικά τους παραμέρισε και μπήκε πρώτος. Η μαμά έτρεξε στην κουζίνα να φτιάξει πρωινό. Και τότε..

Βγήκαν και οι δύο φωνάζοντας:

- Επιτέλους! Εμφανίστηκαν και στις δικές μας συσκευές!

Τα παιδιά κατάλαβαν αμέσως.

-Ζήτω! άρχισαν να φωνάζουν

-Μπαμπά είσαι σίγουρος; Ρώτησε ο καχύποπτος Αχορταγάκος.

-Έλα να δεις και μόνος σου! Έκανε ο μπαμπάς θριαμβευτικά! Εμφανίστηκε το σήμα της εταιρείας «Οικολογέξ»

-Τόσο καιρό περιμέναμε να εμφανιστούν αυτά τα οικολογικά μηνύματα στις συσκευές μας και αφού αυτό έγινε σημαίνει πως..

-Σημαίνει πως η εταιρεία μας κάνει μία ακόμα συσκευή δώρο! Φώναξαν τα παιδιά με ενθουσιασμό

-Που μπορεί να είναι κομπιούτερ, κινητό, game boy κραύγασε με ενθουσιασμό ο Αχορταγάκος

-ή έστω κανένα σεσουάρ για τα μαλλιά, μπορεί και συσκευή Τζανκούζι.. φώναξε η Ναρκίσσα

Όλοι γελούσαν

Ωστόσο..

Το καζανάκι συνέχιζε να τρέχει, η μπανιέρα γέμιζε με νερό για ένα ακόμη αφρόλουτρο, η βρύση έσταζε καθώς ο Αχορταγάκος βούρτσισε τα δόντια του, και το πλυντήριο συνέχιζε με εκείνη τη διαρροή..

Έτσι, η οικογένεια Καταναλωτίδου δεν έβαλε μυαλό ούτε πήρε στα σοβαρά τα μηνύματα των σταγόνων.

Την επόμενη μέρα λοιπόν, οι νεροσταγόνες έθεσαν σε εφαρμογή το σχέδιο που είχαν αποφασίσει. Το σχέδιο: «ΣΤΑΓΟΝΕΖΙΚΟ ΝΤΟΥΣ»

Ξαφνικά όλες οι βρύσες του σπιτιού στέρησαν και δεν υπήρχε ούτε μία σταγόνα νερό. Όπως ήταν φυσικό κανείς δεν άντεξε αυτή την κατάσταση παραπάνω από μία μέρα.

Η Ναρκίσσα δεν μπορούσε να διανοηθεί πως δεν θα κάνει το καθιερωμένο της αφρόλουτρο, ο Αχορταγάκος δεν έβρισκε καθαρό φούτερ αφού όλα ήταν στα άπλυτα και το πλυντήριο όπως ήταν φυσικό δεν λειτουργούσε, η μαμά δεν μπορούσε καν να μαγειρέψει κι ο μπαμπάς απελπισμένος καθόταν στον κήπο κρατώντας ένα άδειο λάστιχο. Το χειρότερο όμως ήταν πως δεν είχαν νερό να πιούν και εκεί τα πράγματα έγιναν ξαφνικά πολύ σοβαρά. Κι εκεί που ένα κύμα ξηρασίας βασάνιζε την οικογένεια, οι σταγόνες πέρασαν στη δεύτερη φάση του σχεδίου: ΠΛΗΜΜΥΡΑ. Από όλες τις βρύσες του σπιτιού, από το λάστιχο του κήπου αλλά και από πλυντήρια ρούχων και πιάτων άρχισαν να τρέχουν με ορμή σταγόνες και μάλιστα όχι όπως κι όπως αλλά με ρυθμό, με ρυθμό τριών τετάρτων διαμαρτυρόμενες με όλη τους τη δύναμη: «Χωρίς λόγο εμείς χανόμαστε κι εσείς δεν αγχωνόσαστε; Κι αν το σπίτι πλημμυρίσει εμείς δεν το λυπόμαστε» Η οικογένεια δεν μπορούσε να κάνει τίποτα για να συγκρατήσει τις σταγόνες που ήταν ανεξέλεγκτες και κυλούσαν παντού. Ακόμα και κάτω στην κουζίνα στο μπάνιο και στα υπνοδωμάτια. Η μαμά κόντευε να πάθει νευρική κρίση κι όσο και να προσπαθούσε να σφίξει τις βρύσες αυτές όλο και άνοιγαν περισσότερο ενώ πολύ γρήγορα όλα τα πράγματα στο σπίτι είχαν βραχεί και άρχισαν να μουχλιάζουν προς μεγάλη αηδία της Ναρκίσσας η οποία βέβαια δεν καταδεχόταν να φορέσει ρούχο που όχι μόνο δε θα ήταν αρωματισμένο αλλά και μουχλιασμένο!

Κανείς δεν άντεχε πλέον αυτή την κατάσταση κι έτσι αποφάσισαν να πάνε οικογενειακώς να παραπονεθούν στην εταιρεία «Οικολογέξ» και φυσικά να ζητήσουν τη συσκευή που υποτίθεται πως είχαν κερδίσει.

Εκεί οι άνθρωποι της Εταιρείας τους κατατόπισαν για τη σωστή χρήση των συσκευών τους και τους έκαναν δώρο μια συσκευή για το καζανάκι για ελεγχόμενη ροή νερού. Αν και το δώρο δεν ήταν

ιδιαίτερα «γκλάμους» το δέχτηκαν και υποσχέθηκαν να είναι πιο προσεκτικοί στην διαχείριση του νερού.

Μέχρι πότε όμως θα γίνεται αυτό; Μέχρι πότε θα έχει την πολυτέλεια η οικογένεια Καταναλωτίδη και η κάθε οικογένεια Καταναλωτίδη να αντιμετωπίζει με τόση αχαριστία το πολύτιμο αυτό αγαθό που λέγεται ΝΕΡΟ; Την απάντηση μάλλον δε θα μας τη δώσουν οι σταγόνες που στερεύουν σιγά σιγά..

